

Szanowni Rodzice!

W miesiącu lutym chciałabym zaproponować lekturę artykułu dotyczącego aspektu wyrabiania u dzieci pozytywnych zachowań, które to zachowania sprawiają, że słyszymy, jak inni mówią o dzieciach, że są grzeczne, posłuszne, uczynne i pomocne. Jakie to czynności sprawiają, że rodzice mogą usłyszeć tak pochlebne słowa o swoich pociechach? Są to nawyki związane z tak zwanym dobrym wychowaniem. Nawyki trzeba ukształtować u dzieci jak najwcześniej, aby właśnie stały się nawykami, czyli działaniami utrwalonymi, wdrukowanymi w umysł dziecka. Do najważniejszych nawyków należą nawyk pomagania innym, dbałości o porządek i poszanowanie dla czyjejś pracy. Przyjemnej lektury!

Nawyki dziecięce

Jak ukształtować dobre nawyki u dzieci przedszkolnych? Nawyki są ważne w wielu życiowych sytuacjach i istotne jest, aby zacząć je kształtować wystarczająco wcześnie, to znaczy u trzylatków. Najpierw należy daną czynność ukształtować, a potem doprowadzić do odruchowego zachowania. Dziecko, które opanuje te nawyki, będzie postrzegane przez dorosłych jako grzeczne i częściej będzie nagradzane niż karane. Oto 3 bardzo ważne nawyki:

* **nawyk pomagania innym**- każde dziecko powinno z chęcią pomagać dorosłym w różnych sprawach. Pomaganie musi zatem kojarzyć jako coś przyjemnego, aby to chciało wykonywać. Dlatego bardzo ważne jest, aby dorośli zawsze okazywali maluchom swoją radość, nawet przesadną, gdy starają się pomóc. Można w obecności dziecka chwalić go wobec innych, że zrobiło wiele rzeczy, że to bardzo ważne i potrzebne. Dzieci wówczas rozumieją, że pomaganie jest powinnością i że należy być dumnym, gdy się pomogło. Dzieci chcą chętnie pomagać innym, bowiem dzięki temu czują się potrzebne i bardzo ważne. Okazują swą pomoc zarówno rówieśnikom jak osobom dorosłym w codziennych zajęciach. Bardzo często pomagają np. podczas prac plastycznych czy czynnościach samoobsługowych dzieciom, które tego potrzebują i co ciekawe, same wychodzą z tą inicjatywą, nie czekając na prośbę o pomoc. W domu bardzo chętnie wyręczą rodziców w drobnych czynnościach. Dlatego, rodzice, nie bójcie się powierzać drobnych obowiązków nawet maluchom, np. wycieranie kurz czy sprzątanie zabawek, karmienie psa. Tak właśnie zrodzi się z czasem odpowiedzialność nieodzowna przez całe życie.

* **nawyk dbałości o porządek wśród przedmiotów**- każdy trzylatek powinien już wiedzieć, że porządek jest ważny, a bałagan stanowi niewygodę i nieestetycznie wygląda. Dziecka nie wolno wyręczać w robieniu porządków, nawet gdy dorosłemu się spieszy. Maluchy same garną się do sprzątanania, więc warto pokazać dziecku, co ma po kolei robić. Ważne też jest podpowiadanie następnych czynności. Zawsze musimy okazać radość z pracy dziecka i nigdy nie możemy go za to karcić oraz powstrzymać się od poprawiania, na zasadzie, że „ja zrobię to lepiej”. Po ukończonym sprzątananiu dorosły musi podziękować dziecku za jego pracę i podkreślić jego zasługi. Nawyk ten ściśle łączy się z poprzednim i jak pisałam, najważniejsze jest tutaj zachęcanie dziecka i powierzanie mu małych zadań na miarę wieku i możliwości.

* **nawyk szanowania cudzego wysiłku**- trzeba nauczyć dziecko, że należy wycierać buty przed wejściem do domu, bo można nanosić błoto; że obowiązkowo trzeba zamykać drzwi, bo otwarte przeszkadzają innym, a przede wszystkim grożą nieszczęściem; że nie powinno się rozrzucać przedmiotów, bo zrobi się bałagan, a każda rzecz ma przecież swoje miejsce. Są to tylko drobne przykłady, ale przecież takie drobiazgi ratują czasem z opresji, np. nawyk zamykania drzwi może zapobiec kradzieży. Dorosły musi każdą niemal codzienną sytuację traktować jako okazję do kształtowania tych nawyków i przestrzegania owych umów, dlatego, Drodzy Dorośli, kształtujcie te nawyki już od najmłodszych lat swoich dzieci, a wyrosną na osoby mądre i odpowiedzialne.

Opracowała Marta Bogusz